

چیرۆکه

هفته نامه یه کی نه لیکترۆنیی تایبته به چیرۆکی کارگه بییه؛ نه.

ژماره ٤٠ - ٣ی سه رماوهز ٢٧١٨

■ چیرۆک نووسانی ئەم ژماره یه:

کوردستان حاجبی

خه دیجه جاوید

په روین شیخی

شه رمین سالحی

بیژن رهحمانی

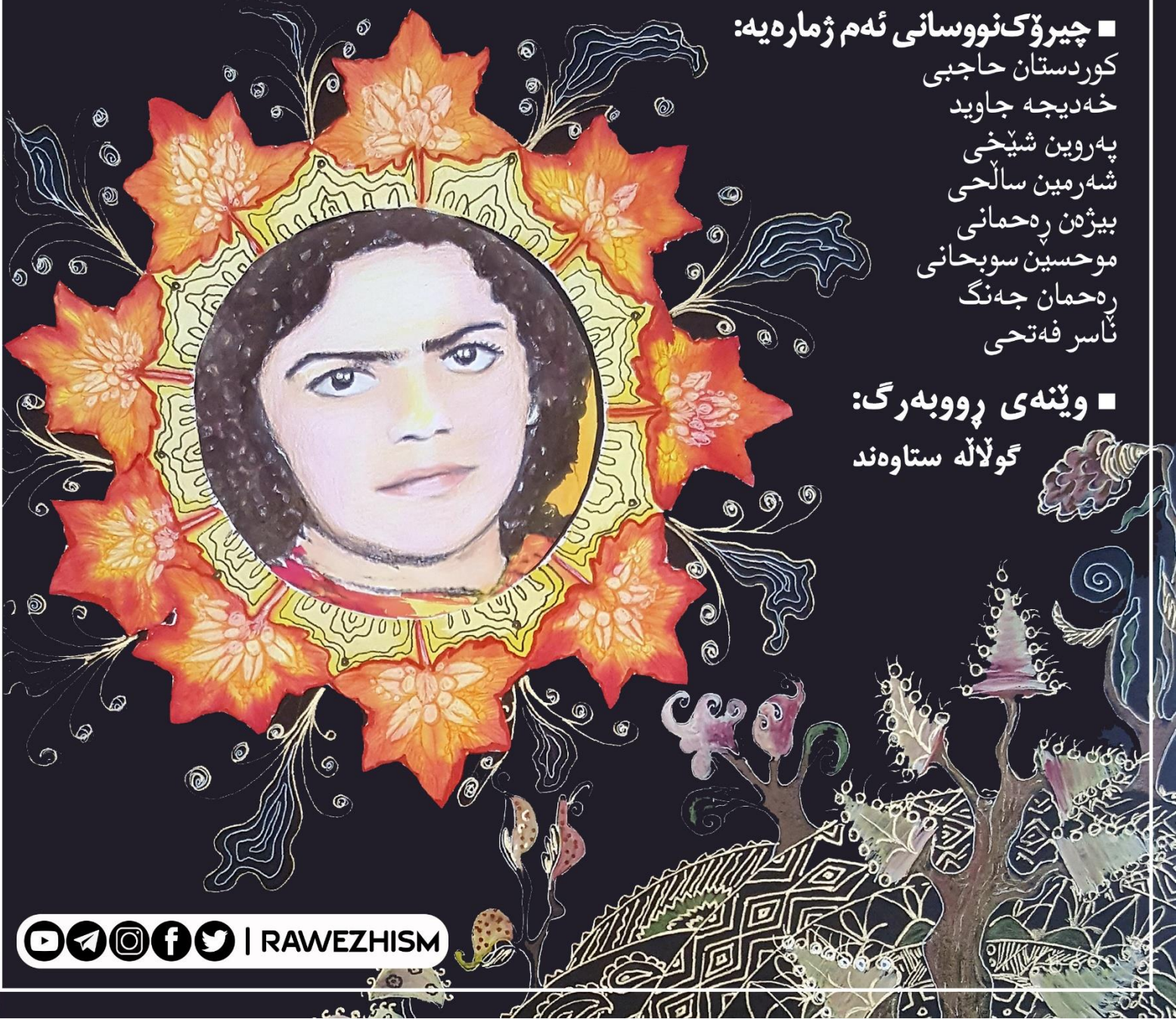
موحسین سوبحانی

رهحمان جهنگ

ناسر فهتحي

■ وینه ی ڤووبه رگ:

گولاله ستاوهند

چیرۆکه له

هفته نامه کی ئه لیکترۆنی تایبته به چیرۆکی کارگه ییه؛ نهها.

• چیرۆکی کارگه یی

• ئەم ژماره یه ی چیرۆکه له تایبته تکراره به:

یادی نه مریای مریه م قازی.

• ئاماده کاران:

ئه میر سیراجه دین

ناسر فه تخی

3 سی سه رما وه ز 2018

ئاماده کردن و بلاوکردنه وهی؛ لاپه ره ی هونه ری و نه ده بی پاوینژیسم

"ژیان له دوو وهرزدا"

له بهیانی ئەو رۆژدا که له مالیدا بوورایه وه و به رهو نهخۆشخانهیان برد، ژووره کان و هه یوان و هه موو دیواره کان و کتیبخانه و رهفه کان پر بووبوون له پیله و ماشۆت. په نجه ره کان وهک چاوه نۆری شتییک بن نیوه باز مابوونه وه. ئینجانه کان ته ماداری تیشکییک بوون له په نجه ره کانه وه به لایاندا بیته. کتیبه کان به ریز وه ستابوون تا بهخت یاری کامه یان بیته به لکوو پیت به پیت تیکه ل به پروناهی چاوی بینه وه. کورسی ته نیشت میزه که له ئەسپی ناو رازه یه ک ده چوو بو شوهره سواری خۆی بگه ری. قاقه ز و قه له می سه ر میزه که وهک بوو کییک به ره و باوان نه بوو بیته وه و هیش تاش جلی سپی شه وی یه که می له به ردا بیته، چاوه پروانی ئەو هزره بوون چیرۆکیکیتریان له سه ر بکات. ده رگای ژووره کان، دۆلابی جله کان، کهل و په لی متبه خ، پیللیکانه کان و باخچه ی حه وشه و هه تا چراکانیش جامیک هیویان له پشت رژاندبوو بو گه رانه وه.

ئەو رۆژه و له و نهخۆشخانه یه دا به شی هه موو نهخۆشه کان هیوای له هه مانه دا بوو. ئەو بیهۆش به لام ئەرخه یان به سه ر ته خته که دا راکشابوو. به رواله ت له کهس و کار و هاوړی و دوکتۆر و په رستاره کانیش هیوترتر بوو. دواچار که بردیانه ئەو ژووره ی پر بوو له ئامیر و که رسته ی پزیشکی و چهند دوکتۆر و په رستارییک له ده وری کۆ ببوونه وه، نزا و پارانه وه له پشت ئەو شووشه یه دا که ده پروانییه ژووره که که وتبووه نیوان ئەو و بنه ماله که ی. گشت چاوه پروانی گزینگی نیگایه ک بوون. هه مووان به ئاوات بوون جاریکی دی ئەو ده ستانه ببزوون، ئەو چاوانه بکرینه وه و ئەو ژیانه بژیته وه که چهند ساتیک له مه وه بهر زه مان خۆی لی درێخ کردبوو. دوکتۆره کان وهک شتیکیان له کیس بجیت شپزه بوون. په رستاره کان هه موو هه ولکییان ده دا هاوړیه کی خۆشه ویستی چهند مانگه ی سه رده می شیمی ده رمانی بگێرنه وه. سه رۆمه کان به ته وژمه وه ده رمانیان ده گه یانده جهسته ی. ده مامکی نه فه سه بهر به تاسه وه هه ناسه ی بو ده دا. ئەو ئامیرانه ی ته نیشت ته خته که شی له کیشمه کیشی ژیان و مانه وه ی خه تیکی نارێک بوون که بیسه لمینی ئەو چیرۆکه هیشتا ته واو نه بووه.

له پردا ئەو جهسته نیانه ی به سه ر ته خته که دا راکشابوو ئاسووده له هه موو ژاوه ژاوی ناو ژووره که، سپی سپی هه لگه را. له نیوان سه رسوپرمانی دوکتۆر و په رستار و کهس و کاریدا بوو به جهسته یه ک له هه لم. هه لمیک هه موو ناخی تیدا به دی ده کرا. ئامیره کان وهک ته وسیفی ئەو دۆخه یان بو نه کری به نیشاندانی شیوه ی خه تیکی راست له شاشه که یان، حه په سابوون. ده مامکه که ی چون زاریکی کراوه، له سه رسوپرماندا هه ناسه ی بو نه ده هات.

سرۆمه کان مۆله ق مابوون. دۆشه کی سه ر ته خته کهش وه ک هه تا ئیستا قورسایه
 جهسته یه کی نه خۆش گرمۆله ی کردبێ و ئه میستا هه ستایه ته وه، چرچ و لۆچی نه ما....

ئه وه ئه و بوو گه رابۆوه. هه مان رۆحله به ر بوو به کراسیک له هه لم. به فه قیانه یه کی
 گزینگه وه. به پرچی کی پریشکه وه گه رابۆوه بۆ ماله ی. بووبوو به گلۆله یه کی له هه لم و به
 ژوو هه کانه ده گه را. ئیستا هه موو ئه و پیه و ماشۆتانه ی ئه م به یانییه ژوو ره کانیان ته نیبوو
 بووبوون به په پوله و به ده وریدا ده سوو رانه وه. سو ما و سیواتی کتیه کان هاتبۆوه. هه نوو که
 په نجه ره کان بێ نیاز له تیشک و گزینگ روویان له م پریشکه بوو. ئینه جانه کان نووریان له و
 ده خواست. کورسییه که وه ک تازه زین کرابی به ده میه وه ده حیلینی. به خۆی و پرچی پریشک
 و کراسی هه لماوی و فه قیانه ی تیشکه وه، به و هه موو په پوله لانه ی تازه له پیه ترازاون دیت
 و له سه ر کورسییه که ی جارانی داده نیشی. قاقه زی سه ری میزه که چه ند جاریک ریک و
 پیک ده کا و قه له مه که ی هه لده گری و چیرۆکی کی نوی ده نویسته وه:

"ژیان له دوو وه رزدا...."

موحسین سوبحانی

"گولی مریه م"

له ههر قامکیکی هۆنهریک دهباری پێیان دهگوت؛ "په نجه ته لا!"

چاوه ره شه کانی گهش و پروون بوون به پروونی کانیایکی بی خهوش 'بزه یه کی نهرم و کال
لیوه ته ره کانی پتر رازاند بووه!

شه و زرینگابوو 'مانگ به تاقی ئاسمانه وه ده دره وشایه وه' له سه ر ته خته که ی راکشا بوو و
له که لینی په رده که وه چاوی له مانگی چارده بریبوو هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: "چارده
شه و تیپه پی و هه ول و تیکۆشانم بی ئاکام مایه وه' ئه و به ستزمانه هه ر له و دۆخه ناله باره
دایه و دلێ به رده وام وه کوو گونی هه لاج لیده دا!

هه ر به راست به چ تاوانیک حوکی سی داره ی بو پراوه ته وه؟!!

رووناک له گه ل ده سپرێزی پیاویک به رامبه ر بوته وه و بو به رگری و دیفاع له خوی تووشی
ئه و قه تله بووه!

بیرکردنه وه له ئاکامی چاره نووسی رووناک ئازاری ده دا!

هه ستا و له سه ر ته خته که ی دانیشته و لاقی شوپ کرده وه هه ناسه ی سوار و زاری وشک
ببوو' چهند خوله ک له و حاله ته دا ماوه' پاش ماوه یه ک پشووی هاته وه به رخوی' هه ستا
په رده که ی کیشا و برقه کی هه لکرد' رۆیشه ته پشت میزی متالا که ی و به تامه زرۆییه وه
پینووسه که ی هه لگرت و چهند رسته ی له سه ر لاپه ریه کی سپی رۆژژمیره که ی نووسی:

سه ری خۆم هه لده گرم و په دووی بایه کی بیواده ده که وم' ئیشم زۆره' ده بی زه وی له وه ی که
هه یه هه راوتر بکه م' پارچه یه ک ئاسمانی بو پراگوێزم و خۆر و مانگ و باران و ئاای...

پینووسه که ی دانا و پشتی راست کرده وه و دهستی خسته پشت سه ری' که وته وه بیری
هه لاله و چاره نووسی تالی ئه و...

ئه سرین و نه هینییه هه رگیز نه درکاوه کانی...

نه شمیل و منداله بی باوکه کانی...

به هاره و میردی ون بووی...

رووناک و قه تلی نامووسی... و دهیان و سه دان ژن و کچی کوولۆ که سه باره ت به مافی
خۆیان بی ئاگان.

له ژیر لیبوه وه گوتی: "من به لێنم داوه ههتا کوو دوایین ههناسهی ژیانم یارمهتیدهریان به سهرچاوهی ژیان من تیکۆشان و نهوهستان بووه دلنیام دهتوانم". دهستی درێژ کرد و کتیبیکی له قهفسهی کتیبخانه ده رکیشا و ههوهل لاپههه لئی خویندهوه: "تهوه چاره نووسی تویه هه لاله" که خه نه جهریک شاخه و شاخه و شارو شار و ولاته و ولاته شوینت بکهوئ تا لیره" له ستۆکهۆلم" له گههه کی فله مینسبرگ" نهۆمی چواره می باله خانهی ژماره ههژده له سنگت بچه قی!". له و چهند رستهیه راما کتیبه کهی پیکدادا" سه ری هه لپری و چاوی له کات ژمیری ژوور سه ری کرد شه و درهنگ بوو و کات له نیوه شه و تیپه ر ببوو" به ئه سپایی له سه ر کورسیه که ههستا و برقه کهی کووژانده وه و په رده کهی لادا و چاوی له مانگه شه و بری له بهر خوییه وه گوتی: "تۆ بلیی چاره نووسی پرووناکی چیرۆکه کهی من هه مان چاره نووسی هه لاله بیت؟!

له کوئی کوستان تا بیینی دایکت به رده وام له نیوان خیر و شه ردا مملانه دهکات و بریار وایه وه شوین بایه کی بیواده کهوئ و زهوی تهنگ و بهر ته سک ههراوتر بکات تا کوو بتوانئ که سایه تی چیرۆکه کانی ژیر و ژوور بکات و گری پووچکه کانی ژیانان بکاته وه به دهست نه کرا به ددان!

قه ده ری گپه رانه وهی نه و چیرۆکه نه م له نه ستۆ گرتووه و تا کو تایی وازیان لئی ناهینم کچم. چاوه ره شه کانی له ژیر تیشکی مانگه شه ودا ده ره وشایه وه هپور هپور پیلوه مانده وه کانی که وتنه سه ر یه ک.

به یانی به دهنگی زهنگی موبایله کهی خه به ری بووه" به پرتاو گووشیه کهی هه لگرت" ژماره ی گه لاویژ بوو" خیر بی به و به یانییه!

-چ بووه گه له قسان بکه با بزانه چ پرووی داوه؟ هپور به کچم" چی؟! پرووناک! حوکی ئیعدام؟! بو ماوه یه ک حه په سا بوو زمانی به سه ختی ده گه را و قسه ی بو نه ده هات" هه وئی دا به سه ر خۆیدا زال بی و به دهنگی کی نزم و پچر پچر گوتی: "گه له گیان ناهۆمید مه به حه ولێکی زۆرمان داوه جئ و شوین نه ماوه سه ری پیدا نه کهین پروومان له هه ر پیاو و ناپیاویک ناوه" چهند که سیکی مرۆقدۆست بریاریان داوه یارمه تیمان بدن مۆله تیکی دی وه رده گرین بی غه م به کچم رزگاری ده کهین .

به پرتاو جل و بهرگی گۆری و له مائی وه ده ره که وت.

سه ردانی چهند شوینی کرد; دادگا" زیندان و بنه ماله ی کووژراو ...

نیوه پۆیه کی درهنگ وهخت گه رایه وه مائی 'کۆخه برستی لی بریبوو' سه ری له گێژه وه ده هات
نیزیک مائی بوو به سهختی ههنگاوی دهنا هه ناسه ی پچر پچر بوو کلیلی له ده رکه نا و له
ناکاو به لادا هات!

وهختایه ک چاوی هه لێنا کویستان له ژوور سه ری پاره ستا بوو.

- ناخ دایه گیان شوکر باشی؟

- ببوره کچم بووم به هۆی زهحمهت

- دایه گیان چ ده که ی له گه ل خۆت؟ دوکتور گوتی: "ماندوو بوون بۆ تو ژههره و جیی
مه ترسییه تکایه ئه وه مان له گه ل مه که.

- مریه م بزیه کی هاتی و گوتی: "نیگه ران مه به کچم برسیمه له به یانییه وه هیچم نه خوار دووه
دلم بوور او ته وه و ته واو! چی دی شیر و پئیوانم بۆ مه هینه وه تکایه!

- ناخ دایه گیان باپیرم باشی ناسیوی شیره ژنه که ی زمیران!

که وایه با هه والیکی خۆشت پی بدهم تیگۆشانته به ئاکام گه یشت پووناک پزگار بوو!

واقی و پما' چاوه گه شه کانی زهق بوونه وه بزیه کی شیرین له ناخی دلێه وه له سه ر لیوی
نیشت و هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و گوتی: "تۆخه یش هه سامه وه!

هه ولیدا هه ستی' کویستان گوتی: "نا دایه گیان هیشتا سپۆمه که ت ته واو نه بووه تکایه
جاری پشوو بده. پوومه ته کال و بی رهنگه که ی سوور هه لگه را بوو' به بیستنی ئه وه هه واله
ده ماره کانی وه جووله که وتبوون و خوینیکی گهش و تازه' ژیانیکی دووباره ی پی ده به خشی!

ئه و پۆژه ئاسمان له هه موو کاتیگ گه شتر' خۆر به تینتر و مریه م گه شاوه تر بوو!

له ده وری باخچه خنجیلانه که ی مریه م' هه وت په پوله ی سپی سه مایان ده کرد و ده یان و
سه دان گولی مریه م پێژاژویان کردبوو و سه ریان هه لدا بوو' بۆنی عه تریکی بلاوین به کۆلانا
پژابوو!!!

په روین شیخی

"سه فهر"

ئوتوبووس ترمینال جیئە هیلت، هەناسە یەکی قول هەلئە کیشم و پال بە کورسیە کەووە ئە دەم. ئەمە ئەتوانی تا ئەم ساتە وەختە، باشتەری سەفەر م بی، لەوانە یە کاتگە لی باشتەریش چاوە پوانم بکات. هەموو ئەو کەسانە ی لە ئوتوبووسە کە دان تەنیا سیبە ریکن و ڕەنگ و ڕوخساریان نییە. دەنگە دەنگیان دیتە گویم بەلام هیچ لە قسەکانیان تیناگەم. باقی شتەکان وەکوو خۆی ئەبینم، تەنانەت ئەزانم دارەکان زەرد بوون و گەلاکانیان وەریوون. ئەزانم ئاسفالتی جاددە کە ڕەشە و ئاسمان تەم و مژاویە. ئەزانم بالندەکان بەرەو کوپۆه سەفەر ئەکەن... هیچ ماشینی بەرە و ڕوومان نایەت بەلام دەیان ماشین بە پەناماندا ئەپروات، وەک بلی هەموو شتی سەفەر ئەکات، ڕۆژ، ڕۆژی سەفەرە و کەس مەیلی بە گەپانەووە نییە. هەوا بوومە لیلە و دنیا لە بیدەنگی تەواودا نووستوو. شیشە سپی ئوتوبووسە کە، بارانە کە ئەسپێتەو، جاددە لە باران پڕە. پێچ بە پێچ سەیری وینەکانی دەکەم. دەنگی موزیکێک دیتە گویم، هەموو شتی خاوەن دەبیتەو. وەک ئەوارێک کە زەبته کە، بیخواتەو. دەفتەرە بەرگ سوورە کەم لە بەر دەستمدایە و پینووسە کەم لە دەستما ئەسوورپینمەو. چاوم لیک ناو و دەنگی دیتە گویم، بە خۆمدا دیمەو، سیبە رەکان خەریکن لە ئوتوبووسە کە دائەبەزن؛ خیرا شتەکانم کۆ ئەکەمەو و منیش دائەبەزم. ئەمە یە کەمجارە بە تەنیا ی ئەوئەندە دوور سەفەر بکەم. دەنگی پێی دەبیستم، درگاکەم لی دەکاتەو، تەواوی ماندوویتیم ئەحەسینیتەو، هیشتا پینووسە کەم لە دەستمدایە و قایم دەیگوشم. لاوازتر لەو یە کە بیرم ئەکردهو، قژی هەمووی وەریو و چاوەکانی بە قولدا ڕۆشتوو، بەلام هیمنی چاوەکانی دایکمی تیا ئەبینم. چاوانی پرن لە ژان، پرن لە ئەشق، پرن لە چیرۆکی ناتەواو، پرن لە خەونی ئازادی و پرن لە... یە کتر لە باوەش دەکەین، هەناسە یە ک قولتر هەلئە کیشم، ئەم حەسرە تەیشم بە دی هات. بەرەو مالهەو رینوینیم ئەکات. هیچ کات تا ئەم ڕادە یە ترسنۆک نەبووم، ئەلی: کچم مەترسە بەر دەوام بە... وشەکانم لە هیلی دەفتەرە کەم خوار و ژوور دەبن. پینووسە کەم لە بەینی قامکەکانمدا دەسوورپینم، هیلهکان ناپیکم... بە شوین کاتژمیری کدا ئەگەریم، چەنی کات درەنگ بوو. هەر سات ئەگەری گەپانەووەم هەیه، ئەلیم هاکا گەپامەو؛ بزەیه ک دەگری و بە ئاماژە ی چاوەکانی دامئە نیشینیتەو. لاپەرە یە ک لە دەفتەرە کەم خەتخەتی ئەکەم؛ بە دەنگی بەرز پێئە کەنیت بەلام هەناسە ی لە قولمی گریانا ئەگری و بە کۆخە کۆخ دەکەوی. کچم بەر دەوام بە! "شۆفیرە کە هەندی ئاوینە کە دەسوورپینی، سەیری پشتهووی دەکات، سووچی چارشینووە کە ی لە سەر ڕوومەتی لاداو، بە خیرایی پێ بەسەر تورمزدا دەنیت. ئاوینە کە دەخاتە سەر جەستە ی. ژنە کە چەند جار دەرگای

يەخچالەكە دەكاتەو، مندالە يەك سالانەكەي، خۇي بە داويىنى كراسەكەيدا ئالاندووه، كورە پىنج سالانەكەي دەگرى، بە نيو قور و چلپاوى كۆلانەكەياندا دەپرات. ماشينىك لە بەردەميدا دەهەستى... فرىاي تەواو كوردنى چيروكەكەم ناكەوم" ديمەو! كاتزمير چواري دوانيوەرۆيه، جەستەم لە ئارەقدا خووساوه. روخسارى لە حاشييهكى رەشدا ديتەو پيش چاوم. مالتاوايى چيروكەكى بيسنوور...ئەرى خاتونەكەم هەموو شەوى بە چيروكى مەرگى تۆخەو ئەمباتەو، چاوهكانى تۆميراتى سەفەرى من بوون...

شەرمين سالىحى

"تهوهل دیدار و ئاخیر دیدار"

تازه له فیڕگه ی هاتبوو مه وه، زۆر ماندوو بووم. برێکم چاو له سه ر بیێک دانا پینج خوله کیێک چاوم گهرم کرد له ناکاو گویم له دهنگیێک بوو. دایکم بوو زوو زوو له پهنجهره ی ده دا - کورده کورده وه ره.

راچله کام، هه ستامه سه ر پی:چ بووه دایه؟ چ قه و ماوه؟ - وه ره که سیێک چاوه رپته زوو که با مه عته ل نه بی عه بیه. لیچکه یه کم به سه ر دادا و رپویشتمه به ر ده رکه ی. حه به سابوو، وه مده زانی خه ونه. برێک تییدا رامام، سلاوم کرد و ئه ویش زۆر به گهرمی سلاوی وه رگرتمه وه ده ستی هینا پیشی و یاللی لیداوه، چاک و خۆشییه کی گهرم و گورمان کرد، ده تکوت زۆر له میژه بیێکتر ده ناسین، هه ر له و ئانه یدا سووکنایه ی به دلما هات، خۆشییه ک ته وای دل و ده روونمی داگرت، پیم خۆش نه بوو ده ستم له ده ستی بیته وه.

- دایکت فه رموویه تی له فه یسبووک هاوپی می.
به خۆمدا هاتمه وه

- ناوه لالا له کۆری کارگه ی چیرۆکی بی سنوور له گه لتانم. نیوم کوردستانه که م کار ده که م له وێ.

وه بییری هاته وه و له به ر خۆیه وه
- کوردستان زه حمه تی تاییی کیشاوه.
- بوخۆم.

سه ری هه لئینا و پرووی له دایکم کرد
- ماشه لالاچاک فییری کوردی بووه
پروویه کی له من کرد
- ده چی بو کلاسی؟

- ناوه لالا بوخۆم خویندوو مه.

زۆری پی خۆش بوو. پاشان دایکم کوتی مه جه له که شتان چاپ بووه.
پرووی له من کرده وه

- گۆفار؟ کام گۆفار؟

- گۆفاری ههژین.

-ئهی که له پووک بۆ بۆت نه هیناوم؟

پیکه نیم و کوتم پیم عهیب بووه بیمه مالتان.

- له جیرانییه تیدا هاتوچۆم ناکهی؟

شهرم گرتمی و شهرم داخست.

- ههته ژماره یه کم بۆ بیینی؟

به پراکردن چوومه وه ژووری دوو ژماره ی گۆفارم هینا ییکیان وتووێژ له گه له خویانی تیدا بوو
ئه وه ی دیکه شی تازه چاپ کرابوو و وتاری خۆمی تیدا بوو. بردمه خزمه تیان چاویکی لیکرد
و هه لیداوه به خه تیکی گه وه نووسرابوو وتووێژ له گه له مریه م خانمی قازی. هیوای
سه رکه وتنی بۆ خواستم و به ره و مائی رۆیشه وه.

گه ر بییری ده که م وتووێژه که ی ده خوینمه وه، به ههستیکی تایبهت، ههست ده که م بۆخۆی
له گه لم دانیشهتوووه و دهنگی نه رم و میهره بان ی له گویمدا ده چریینی.

ئیهستاش گه ر بیر له و رۆژه ی ده که مه وه سووکنای ی به دلما دی، خاتوونیکی گه وه،
سه بوور، ئارام، به هینز بۆته سه رمه شقی ژیانم...

کوردستان حاجبی

"ههوری"

له و کاته دا که خهریک بووم به شیعی "سلاو فهرومانده" ت دلنه وایی خۆم ده داوه. جگه ره که ی دهستم که هیشتا نیوهش نه بیوو، تامی نه ما و، ئیشتیام بۆ جگه ره یه کی دیکه چوو. گه یشتبوومه 1037 سالی ته مه نمه وه و، هه روا که به ده م دووباره گوئ گرتنه وه ی "سلاو فهرومانده" ت، به دهنگی خۆت، جگه ره م به جگه ره پی ده کرد، که شتییه که م ته واو کرد و پیم گوئی: "فهرومو سوار به فهرومانده، ترۆپکی ئاواته کانم چاوه پروانت ده که ن!"

له و کاته دا که من سوکانی که شتییه که م پی بوو و، تۆش چاوت به سه ر ردین و قژه بلینده که م دا ده گیرا، گوئی: "فهرومانده یه که و نابئ به دوو!"

به و قسه یه ت تیچچووم. بوومه دلۆپه یه ک ئاو و، به پرپه وی بیره وه ریدا به ربوومه وه ئیستا. کاتی که له بیهۆشیی گه رانه وه م له رابردوورا بۆ "ئیستا" خه به رم بیوو وه و، تۆم له سه ر سه ری خۆم بینی و، پیت گوتم: "من رفیقی نیوه پی نیم!" جار یکی تریش به ربوومه وه. به ربوومه وه بۆ دوا وه تر، بۆ رابردوو. له بیرمه، به ره له وه ی به ربمه وه پیت گوتم: "له وی ده تبینمه وه."

که چاوم پیت که وته وه، سه ره تا تابلۆیه کی خۆت پی نیشان دام! یه که م نه زموونی نیگار کیشیت.

ئه و تابلۆیه ی له هه یبه تی "ههوری" خولقا بوو.

دایکت بانگی کردی و گوئی: "له میژه هه رای هه وری ده که م جوابی نیه بزانه له کوئییه!?"

هه وری کاردارتان بوو، کچی کافرۆشیک بوو بۆ خۆی، بۆ تۆش! ئاشقی بیوو. له هه ساره پر گۆله که تانه وه به تالوو که خۆت گه یانده هه ساره که ی ته ویله ی لی بوو. که چوو هه وری له کادین، خه ری کبوو خۆی ده شووش، په یکه ره یه کی یونانی که له جوانی و ریک و پیکیدا شتی وا نایته وه. که تۆی بینی دانیشت و به قژه ره شه کانی که ساف و له سه ر که مه ری بوون، خۆی دا پۆشی. به لام به سه ر ئه و به ژنه مه رمه رینه ی دا هه ر ده تگوت ماریکی ره شه و لوور بۆته وه. سه رت لی شیوا، به هه لاتن چوو یه دیوی کتیبه کان و کۆمه لیک که ره سه ی شیوه کاریت دۆزییه وه و ده ستت کرد به کیشانه وه ی. هینده جوانت کیشابوو وه، خۆشت سه رت سوور ما بوو. وینه که ت برده لای مامت. مامت شیوه کاریکی به نیو بانگ بوو. ئه ویش رینوینییه کی کردی و ئیتر تابلۆکه ت بووبه شا کار.

تابلۆکه ت برد و نیشانی هه وریتدا. هه وری به سه ری خویدا دا و گریا. پاراوه و گوتی: "کاکم بزانی ده مکووژی!"

ئاخر چونت دیبوو ئاوات کیشابوووه. مامت شهیدای تابلۆکه ببوو. هه موو روژی ده هات چاوی لیده کرد و تیدا بزر ده بوو. ئه وهش هه وری زۆر ئازار ده دا، هه تا روژی ک هه وری تابلۆکه ی شارده وه و حاشای لیکرد. سویندت بۆ خوارد که بۆخۆت چاکتری بیشاریه وه و نه هیلی کهس ببینی. داییه وه. روژی ک که بۆ هاوڕییه کت بردبوو و پیت نیشان داوو و ئه ویش داوای لێ کردبوو بیده یه ی و تۆش نه تدا بووه؛ هه وری له بهر ئه وه ی سوینه ده که ت شکاندبوو، تابلۆکه ی لێ سواخ داوو و لێ شارده بووه وه. هه رچۆنیک ی بوو دۆزیته وه و چاکت کرده وه و ئه مجاره به یه کجاری شارده وه.

بۆ گه رانه وه یه کی دیکه ت بانگه یشت کردم.

له سه ر گوپی شه هیدیک به بیده نگ ی دنیا یه ک قسه ت بۆ کردم.

سه رمان له نه خۆشخانه ده رهینا. نه شته رگه ریت بۆ کرا. خه مۆکی دایگرتی. بۆ دلێ خۆت شتیکت نووسی و چاک بوویه وه.

پینووست ده دواند. سه مات پێ ده کرد. رپیک له سه رده می سه مای پینووستدا یه کترمان ناسی. ئه وه چ ناسینی ک بوو که نه یه کترمان دیتبوو، نه هیچ؛ که چی ئه وه نده شه راب ئاسا کۆن ده ینواند.

خه ریکی کارکردن له سه ر به ره مه نیه چه کانت بووی.

گویم لییه، ئه وه ده نگدا نه وه ی ده نگ ی دیوه زمه ی مه رگه، که له کاسه ی سه رته وه ده گاته گویم! ده ترسی! ئه و ترسه بۆ منیش ئاشنایه؛ ترسی ته واو نه بوونی پرۆژه نیه چه کانت.

90 جه له سه شیمی ده رمانی جا چییه بۆ تۆ؟! ئه ی 30 جه له سه برق و چاره سه ر به تیشک که هه موو گیانتی دا پلۆخانده بوو!؟

له کاتی ک دا که هیچ هیوا یه کت به چاک بوونه وه ت نه بوو، چی بوو تۆی سه رخۆش را گرتبوو؟ وشه؟ وشه؟ دیسانیش وشه!؟

جاری چواره می نه شته رگه ریت، دوا ی نه شته رگه رییه که ت قسه یه کی جوانت پێ گوتم: "له وه تی جواب کراوم زۆر با شترم. مه رگی کوتوو پر زۆر ناخۆشه؛ خۆش حال م ده زانم به مزووانه ده مر م، چوونکه ئه م زانی نه دل م مندا ل ده کاته وه!"

دایکت دهیگوت: "تو دهمه ی که هاتییه دنیا، چوار ئهستییه له په نجه بچکۆلانه کانتدا
هه شار دابوو." دهیگوت: "فیرم کردی بیانژمیری نه کا ئاسمان له دوا روژدا حاشایان لیبکا!"
دوچار، بهر له وهی من به پری بکه یه وه ئیستا و خۆت سه فه ر بکه یه وه دا هاتوو، ده ستت گرتم
و له گه ل خۆت بردمت بۆ سه رده میک که بۆخۆشت هیشتا تییدا له دایک نه بیبوی. ئیتر
له وی "هه رچوار ئهستییه که ت له ده سه ریه ک چینه وه و، داته ده س ئه و شیتوو که یه ی له
چوارچرا به پای په تی غاری ده دا..."

تابلوی دوا سه فه ره ت، تابلویه کی بی وینه بوو. هه وری به پرووتی ده گریا و پرچی ره شی
کردبووه چه تری سه ری هه موان، جگه له تو!

ناسر فه تحی

"کۆ دهتوانیت بێته نیو دونیای تو؟"

دهمه و يست پیت بلیم : شتیکی ئاشنا له تۆدا ده بینم، پیمو ابوو پیشتتر تۆم دیوه، له کوی؟ نازانم، گرینگ نیه تۆش نام ناسی، نازانی کیم؟ ئەوانه ئەو ههسته بوون که ئەو رۆژه نهم درکاند و لای خۆم هیشتمه وه. بهرپیکهوت ته نیا چهند خولهک به بیانوی کتیب له په نات ویستام. دواتر چهند وشه ی ئاسایی وه کو ته واوی ئەو مرۆفانه ی یه کتر نا ناسن و ته نیا ده یانه و ئی شتگه لیکی شاراوه له بهرام به ره که یان بدۆزنه وه و پاشان به بیزاریه وه لا که نه وه و بی مال ئاوی برۆن. رهنگه دوو به یانی تر له شه قام بمبینی له دلندا تۆش به خۆت بلیت: ئی ئەوهم جاریکتر نه بینیه؟

لهو بیرۆکه یه توو ره ده بم، توو ره ییه ک که هیچکات له که سیکی نه ناسیاو ئەونده توو ره نه بویتم، دواتر ده لیم : من تۆ ده ناسم، منیش که خۆم. خۆشت ههزت له هه ره که سیکه ئەو به! ئەوهش بهشی دووه می رازی ئەو رۆژه بو! نه مدرکاند! ببوره که کاتم گرتی، ته واوو. مال ئاوا.

هه مووی ئەوانه؛ چهند رهسته ی کورت بوون، چند وشه ی نا ئاسایی، هه لبهت بۆ تۆ. به لام نه ده کرا له بیرت کهم، ته نانهت خۆشم بکوشتا شیوه ووو روخسارت که به رپیکهوت یه ک جار بینبووم له بیر نه ده چوو. چهند خولهک له په نات ویستام وله باره ی کتیبکی بهرگ بنه وشه یی قسه مان کرد. به جوریک خۆم ناساند « منیش هۆگری کتیبم، ئە ده بیات » له ته واوی ئەو ماوه یه دا تۆ بیرت له شتیکی ده کرده وه که هۆشتی پرش و بلاو کردبووه، ته نیا وت: « منیش ده ستیکم لهو کاره دا هه یه ». تیگه یشتم ده نووسی. ئەدرهس ئیمه یل و شوماره ته له فونی خۆم پیده ده م و ده لیم : ئەگه ره هه زتان کرد بابهت و وتاره کانت بهو ئیمیله بنیره بۆم، زۆر خۆش حال ده بم ئەگه ره... پریشان دیاری و و په نه کانت بی ئۆقره له سه ره ده سکی جانتاکهت ده هینی و ده به ی. له چکه کهت چۆته بۆ دوواوه و قژت له ترووسکایه کی ره شدا ده دره وشیتته وه. ده ته و ئی قژه کانت به زۆر بخه یته وه ژیر له چکه کهت، به لام دیسانیش تاله مووه کانت بزۆزانه خۆیان ده خزینه وه ده ره. جانتاکهت له شان دا ده گری و له سه ره میزیکی پر له کتیب دای ده نیت، جانتاکه شل و نرم وه کوو تویه کی شیرین هه ل ده وه ریته سه ره روخسار و ناوی نووسه ری کتیبیک. تال موویه کی ره ش له ژیر جانتاکهت په له قاژه ی هاتنه ده ریته تی. نیگام ده گه ریته له شوین نیگای نووسه ره ی ئەو کتیبه که له ژیر جانتاکه شاراوه بو. له کتیبه که فاسله ده گرم، تۆش گۆشه ی سه ره پۆشه کهت ساف ده که ی و ده لیت : " زۆر سپاس " و ده ستت به خیرای جانتاکه له سه ره روخساری ره وشه نی نووسه ری کتیبه که هه ل ده گریته و چله مووی نووساوی سرت به رووبه رگی کتیبه که وه به جیده هیلیت.

نیگام به دواى جانتاکه تدا را دهکات و به سهر سوور ماوه یه وه له شان وقۆلته وه دا ده خزیت. نازانم ئاخۆ " زۆر سپاس " وهرگرتنى پیشنیاره که مه یا خود به ریزه وه جوابت کردووم. تۆ به خیرایی و به ههنگاوی بلیند دوور ده که ویت، هه رات لیده که م : تکایه لانی که م ناوت، ده کریت بزانه؟ به دهم رینگه وه بی ئه وهی لا که یته وه ده لیت : مه ریه م! وشه ی مه ریه م له ژیر لیوم دوپات ئه که مه وه و په ی سهرت دیم، له پیش چاوم ون ده بی! چه په ساو، ئه که ریه مه وه ناو هولله که. بی ئیختیار سه یری شوینی چۆل وجیماوت ده که م، شتیک سرنجم راده کیشی، ناویک! « مه ریه م!» ده چمی مه وه سهر کتیبه بهرگ وه نه وشه یه که، که له سهر لیژنه یه ک کتیبی دهرووناسی و چیرۆک داندراوه، به نهرمی به سهر کتیبه که دا شور ده بمه وه و به په له لاپه ره کانی هه لده ده مه وه، نوسه ره که سهر هه لدینیت، تالیک مووی ره ش به گونایدا ئه خزیته سه رچاوه ره شه بریسکه داره کانی و من ئه و کاته وینه ی تۆ، که تۆزی بهر له ئیستا به جانتاکه ت لیت شارد بومه وه؛ لی ره له سه ر ئه و کتیبه ده ر ده که وی، ده تبینم، مات و سه رسام له کتیبه که دوور ده که وه م، چا و ده گیرم، سالۆنی پیشانگا چۆل بووه، به لام حزووری تۆ وه کو نسیی کورتی ئیواره له سهر هه موو کتیبه کان به جیماوه.

خه دیجه جاوید

"له سهر ئیزنت"

پیشتریش، ئەو رسته یه ی وا دهتکوت: "من له نیو چیرۆکه کاندا ده ژیم." م لئ بیستبووی. به لام به لای خۆمه وه، ئەو قسه یه م به هه موو ناسکی وجوانیه کانیه وه، به ناو نیشانیکی سهر راست ده قه بلاند و؛ وه کوو دهنگی ناسیاویک ههر وا له گویمدا ده زینگیه وه. له چۆلگه ی بیرمدا وره ی پیده به خشیم و، به وه دوو که وتن و؛ وه دیه اتنی دلخۆشی خۆم ده داوه. ته نانه ت بیر کردنه وه له و قسه، دهسته و یه خه ی بیر کردنه وه له "سادقی هیایه ت" ی کردبووم، که چۆن به دیار شه می ئاسه واره کانیه وه هه تاکوو دوا هه ناسه له بالشمه ی ئازاره کانیدا، هه تا به زاری خۆی فووی له خۆله میشی چیرۆکه کانی نه کرد؛ نه یه توانی دهست له دهستی دۆی ژیان بهردات و به ئه رخه یانی سهر کاته سهر سه رینی مال ئاواپی.

به لئ "فه رمانده" ئه وه و، له یه که م کیشکچیتی ئه و شه وه مدا ئه و فه رموده ت له گه ل هه موو وزه پیدانه که ی، ئاخه چیت لئ وه شارم! که وه ها دیمه نیک لای تو ئه فسانه یه، و ره نگه لیم تو وره بی بۆیه هیندی درکاندی شوبه اندنی قورساییم ده خاته سهر شان به لام؛ تارماییه ک (چیم لئ ده که ی بیکه) خورپه ی داویشتمی و چۆکه کانم نه ک به رزن، و هیزیکی واشیان نه بوو.

به لئ، به لئ قوربان، نه یینی شه وم له بیر ما بوو.

نه یینی ئه و شه وه مان قه له م بوو، به لئ قه له م.

خۆمانه بدویم !!

باشه، به چاوان، "باخه یای".

ئاخه قه له م! له و ساته دا وه ک شه تلئیکی نه گووراو لاره مل، به مل دیراوی ده فته ره وه لاساری له زمانی دووهه م که س و، زه مانی پابراو ده کرد. کار کاری قه له م نه بوو، هه رچی ئه و قسه ی ئیوه و، ئه و هه لویسته ی هیدایه تم پیک ده گرت؛ نه ویکرا هه لیان ده کرد و نه لیکتریش هه لده ویردران.

تو به شیعره ی بوونت باره گای کۆچت له سهر چیرۆک داخست و، ئه و چیرۆکی بوونی وه کوو گرپه شیعریک، نا هه لچونیک، دامرکانیک، نه مانیک له بووندا، یاخۆ ههر وه کوو بوو؛ نه زیله یه کی هه لنه دراو ... جا که وایلیهات خۆمانه خۆمانه ده یلیم: به رزه یای، چیم پئ

دەلنى بىلى، چىم لىدەكەى بىكە، ئاۋەلدوانە يان، زەماۋندى بى تۆرەمەى مان ونەمان؛ ھەر
 ۋا لەلام رەش بگىر و بۆسەيە. ئەو شەۋە و، شەۋىكى دى و، ھەموو شەۋىك لە ھەر
 سوورپىكى ئاۋەدانىم ھەر لە گەرەكى لاي خۆتەۋە خۆم دەدیتەۋە. بەر لەسۆزى بەلپىن و كورتە
 نامە و سووكە كۆخەى سلاۋەكەت، لە گەل بىست بە بىستى دەرک و دىوار و دار و
 دراۋسىشت، سەر و سلاۋ و بىرەۋەرى و؛ بە مستىك لە سەر رېژى خۆشەۋىسىت مەستىر
 لە خۆم دەبووم. نەمزانى ۋەبەر كام رەۋە كەۋتم و، ناشزانم بە كامە كاترمىر بىقەبلىنم. بە
 كاتى ۋانەكانت، بەكاتى كاكەگىانت، ياخۇ شەرناخپوى پىرپەھىلەى پىچر پىچر بوى دەلە
 ھىلەكان؛ بە ھەر كامىان من ھەر ۋا دواكەۋتە و پەككەۋتە و ھەر ۋا چاۋەرۋان. بەلام
 ئەۋەندەى باش دەزانم، كە نايھەۋى، پەكت بە قەبلاندنى من نەكەۋتو ۋە وقەت ناكەۋى، نا
 تۆش ناتھەۋى. دەزانم من يەكىك و رەنگە زەلامىك لەۋ چىرۆكانەتم ۋا بۇيان دەژى و،
 پىيان دەژى و تىياندا دەژى. دەزانم دەزانى، چلۇن بەئاشكرا لە سەر دىنى نەپنى شەۋ، ئەو
 جارە بە ئىمامەتى خۆت و دەستىۋىژىك لە شۆركەتاتى فەرماندەت ژىن دادەبەستەۋە.
 لەسەر ئىزنت بەبەرگىك لە ئىچرامى رۆمانتىسمەۋە، بەدەم رجمى رىئاليتەى مەرگەۋە،
 تەۋافىكى سومبولى ھەرمانت دەكەم. ۋەك ئەو شەۋەى، لە دەرىجەى پىرۋفايلەكەتدا، لە پال
 ھەۋالپىرسىتەۋە لەگەل بىچوۋە مراۋىكان دەدوام. دەر بىجەيەك ئەۋلاتر، پۆلىك گولە باغ
 بوون، قەرزى سوورىيان بۇ چوار چرا دەبردەۋە. دەرىجە دەرىجە دەمكىشاۋە، ھەلمداۋە
 ئەتۆ، ھەلم داۋە كىتب، ھەلم داۋەقەلەم، لەمەۋ بەدوا ھەلمداۋە ھەلمداۋە، ھەلميان لى
 ھەلدەستا دەرىجەكان؛ دەرىجەى ھەلچوۋى "شىناۋى" كچەكان...

رەحمان جەنگ

چیرۆکی رووبه‌رگی ئەمجاره‌ی چیرۆکه‌ له:

ئەو وینە کارییه [رووبه‌رگ] له گه‌ڵ چه‌ن تابلۆ و کاری وینە کاریی دیکه‌ بۆ پرۆژه‌ی پیشانگا تازه‌که‌م کیشابوووه؛ هه‌وه‌لێ به‌ ته‌ما نه‌بووم تا رۆژی پیشانگا وه‌ده‌ریان بخه‌م، به‌لام شه‌ویک که‌ مریه‌م خانم میوانم بوو، بۆم هینا و هه‌ر که‌ چاوی پێیکه‌وت، گوتی: "ئه‌وه‌ من نییم!؟" گوتم: "به‌لێ جه‌نابتی." پێکه‌نی گوتی: "ئه‌و وینه‌یه‌ت له‌ کوی بوو؟ له‌ رووی ئه‌و وینه‌یه‌ کیشاوته‌ته‌وه‌ و هه‌موومان ده‌گه‌ڵ دایکمین؟" گوتم: "به‌لێ له‌ گزینگم وه‌رگرته‌وه‌. کاک سه‌عدیش دیتی و گوتی ده‌بی لێی بستینه‌وه‌ باجی." منیش گوتم: "هه‌ر ئیخویه‌تی و پێشکه‌شی ده‌که‌م؛ به‌لام له‌ پیشانگا که‌م دا"

زۆررری پێخۆش‌حال بوو، تیر له‌ ئامیزی گرتم و گوتی: "بلیی بگه‌مه‌ پیشانگا که‌ت!؟" گوتم: "پیشانگا مه‌گه‌ر بی تۆ پیشانگا ده‌بی!؟" چاوی برپۆه‌ کاره‌که‌ و بۆ ماوه‌یه‌کی کورت بیده‌نگ بوو. گوتی: "گولی گیان نه‌مرم بۆ ئه‌و کارانه‌ت چیرۆک ده‌نووسم، ئه‌و کارانه‌ی که‌ به‌ودواییانه‌ کردووتن، هه‌موویان ئیله‌مام ده‌ده‌نی، برپک باشت‌ر بم چیرۆکییان بۆ ده‌نووسم." داخ و هه‌زار مه‌خابن گه‌لای ته‌مه‌نی پر به‌هره‌ و به‌ره‌که‌تی ئه‌و خاتونه‌ ناسک خه‌یال و خامه‌ به‌ پێزه‌، زوو داوه‌ری! رووچی شاد و یادی هه‌رمان.

گولاله‌ ستاوه‌ند

